

СВЕТОСАВСКА НАГРАДА

Ове школске године све нас је обрадовала вест да је наша школа добила још једно угледно, друштвено признање: Светосавску награду!

Награда се сваке године додељује установама и појединцима, а критеријуми за одабир лауреата су веома захтевни:

- Успешно планирање и програмирање васпитног, односно наставног процеса
- Учешће установа у ЕУ програмима
- Квалитет наставе, учења и васпитног рада, односно обезбеђивање свих услова за успешно укључивање ученика у редован образовно-васпитни процес и допринос његовом осамостаљивању у савлађивању знања и стицању умења
- Континуирано и узорно ангажовање на осигурању безбедности ученика и свих запослених у установи
- Развијање позитивне атмосфере, подстицајне за учење и неговање сарадничких односа у установи
- Руковођење, организација и квалитет установе на основу резултата праћења и вредновања рада

- Школе које су у претходној години оствариле напредак у повећању компетенција наставника
- Примери добре праксе у школама са инклузивним образовањем
- Школе које су имале успешну међународну сарадњу ученика и наставника
- Школе које су оствариле партнерство родитеља и школе – примери добре праксе
- Обухват ученичке популације у осмишљавању и реализацији културних садржаја

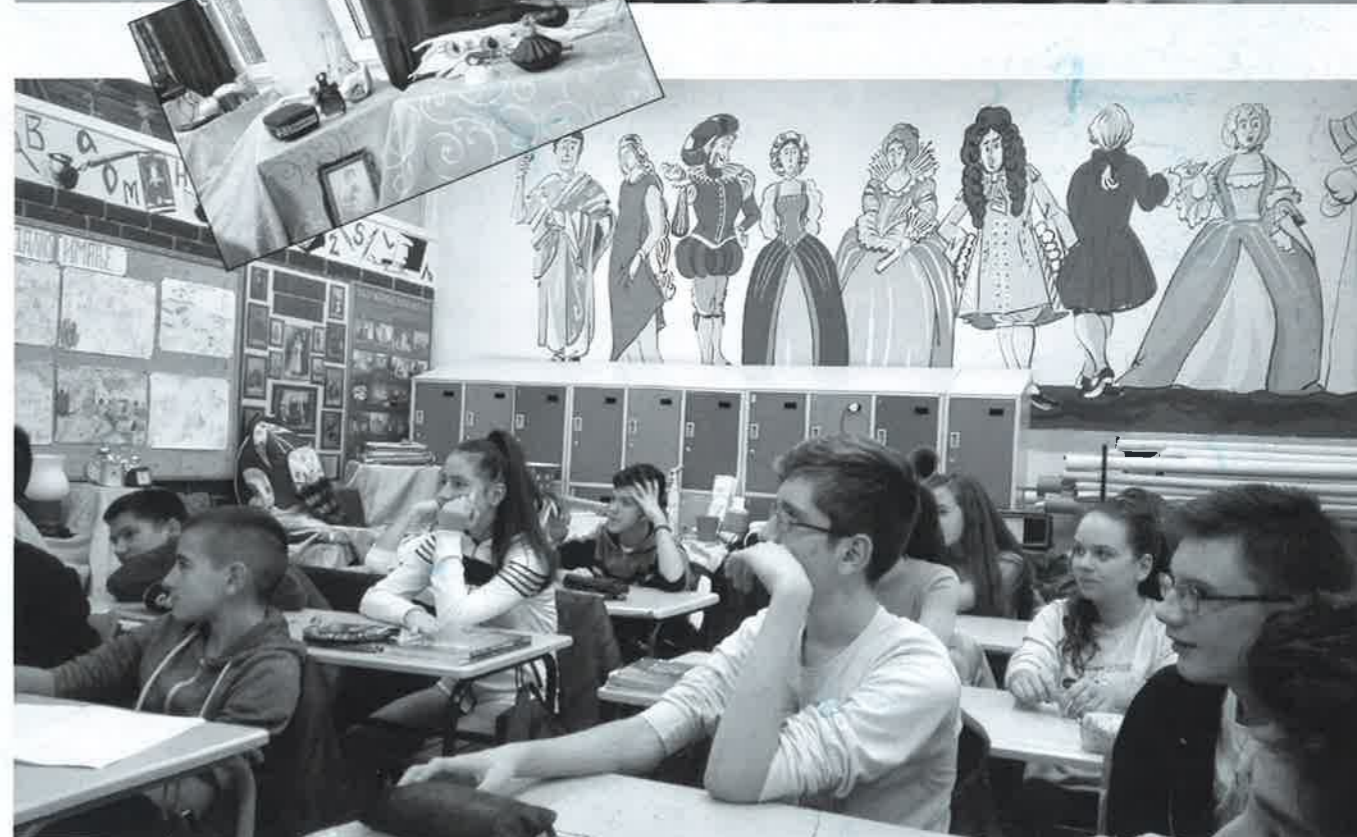
Свечаност поводом доделе награда одвијала се 27.1.2018. у Министарству просвете, Влади Републике Србије, као и на академији у Народном позоришту. Школу су представљали директор, Стево Јањанин и Александра Даниловић, помоћник директора. За све ученике и цео колектив наше школе, ово признање само је потврдило да је добра организација, креативност, упоран рад и истраживачки дух - онај прави пут којим Митраљета и даље треба да иде.

НЕКАД И САД

Током новембра, у кабинету историје, наставница Љиљана Комазец поставила је занимљиву изложбу. Имали смо прилику да видимо мноштво ствари које се користе или су се користиле свакодневно и да поредимо како су биле дизајниране некад, а како данас изгледају. Неке од тих ствари више нису у употреби, неке су другачије. Поставку су проpratили надахнути и духовити коментари наше наставнице, обојени сетом (и повременим уздисањем) за временом када су даме носиле тако лепе рукавице, шешире и торбице.

Ана Арамбашић, 8-4

ЕКСКУРЗИЈА ЗА ПАМЋЕЊЕ

Сама помисао на матурску екскурзију асоцира ме на много среће и дружења, на гласну музику, али и на сузе, јецаје и последње загрљаје.

Наиме, једно обично јутро у Батајници, за већину људи започело је као и свако друго, међутим не и за ученике осмог разреда моје школе. Могу слободно да кажем да је за већину ученика ноћ пред матурску екскурзију била и најбоља и најгора. Најбоља, јер је свака екскурзија забавна, пуна смеха и незаборавна. Најгора, јер су сви знали да нам је то последње путовање у основној школи. Скакако да ни једном ученику није било драго што ујутру рано мора да устане из топлог кревета, али сваки од њих је знао да је вредно тога. Нико није желео да закасни и сви су хтели да им буде удобно у њиховој кожи бар тај дан, али је нервоза ипак била присутна. Призор пристизања раздраганих ученика није могао никога да остави без барем једног смешка, а школско двориште било је пуно. Било је пуно ученика са коферма у рукама, а колена су клецала. Када смо ушли у аутобусе све је било као из прича бивших осмака. Музика је била гласна, причале су се успомене и разна сећања, али нам је једна вест још више улепшала пут. Сазнали смо да је нашем директору тог дана рођендан и истог трена аутобусом се орила рођенданска песма. Насмејани директор захвалио нам се и наставили смо пут. Пре доласка на Копаоник, застали смо код Ниша и обишли Нишку бању, Ђеле-кулу и Нишку тврђаву. Тај део ученицима, наравно, није био забаван, али када смо стигли у хотел на Копаоник срећа је постала још већа. Осмеси на лицима појављивали су се на саму помисао на журку и дружење до касно увече. Када смо ушли у своје собе све је било прелепо, удобни кревети, велика огледала и прелепи поглед кроз велике дрвене прозоре. Након свега тога уследила је вечера, али главна тема за столовима била је како ће се ко обући за журку. После вечере свако је утрчао у своју собу и брзо се спремио. Девојчице су биле обучене у хаљине, а дечаци у кариране кошуље, а

затим је следио силазак у дискотеку. Све је било како смо и маштали. Гласна музика, срећни другови и убрзано лупање срца. Сви су плесали, певали и на крају журке пустила се по која суза. Стигавши назад у собе сви су обукли пицаме и, иако нису желели, заспали су рано, јер су били уморни од пута. Након буђења ујутру на ред је дошао доручак, а затим обилазак Ђавоље вароши који је, већини ученика, био напоран због дугог пешачења. То опет вероватно није оставило неки велики утицај на ученике, јер је већина дошла да би се забавила са друговима у хотелу. Стигавши назад у хотел на ред је дошао ручак, а затим слободно време. У слободно време ученици су углавном били у собама и звали своје родитеље или разговарали са друговима. Након свега тога и након вечере уследила је још једна, последња журка. Након журке мој разред и ја окупили смо се у једној соби и присећали смо се наших несташлука и најлепших момената. После тога уследила је опроштајна песма на коју скоро нико у соби није остао равнодушан. Било је суза, јецаја, размазане шминке, а чак су и они за које смо сматрали да су јаки и да неће плакати, пустили по коју сузу. Онда смо се сви, након, сређивања за кревет, скупили у истој соби и причали до зоре. Сутрадан је дошао дан за полазак назад у Батајницу. Успут смо свратили и до манастира Копорин, где смо се групно фотографисали као генерација 2003. Онда смо наставили пут и време нам је брзо прошло, јер смо певали, плакали и пре свега уживали. Стигли смо у Батајницу, сви се загрлили и онда кренули кућама да све ово испричамо нашим породицама.

На крају, када су се сабрали утисци, схватили смо да смо увек били сложни и да нас одлазак у различите школе неће раставити, него ће само ојачати наше пријатељство. Волим што сам имала прилику да баш са овом генерацијом завршавам осми разред, а највише од свих волим моје VIIIЗ!

Маиа Тривић, 8-3

Одељења 3-4 и 4-3, са својим учитељицама, Жаном Перић и Зорицом Буром, имали су прилику да сазнају како изгледа бити народни посланик. Судећи по овим фотографијама, веома лепо и занимљиво искуство!

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

У НАШОЈ ШКОЛИ ЈЕ 26.9.2017. ОБЕЛЕЖЕН ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА. ОВО ЈЕ ВЕЋ ПОСТАЛА ЛЕПА ТРАДИЦИЈА.

Ученици су извлачили називе држава које треба да представљају, а затим су имали нимало лак задатак да осмисле наступ и изађу пред публику. Многима је страни језик, са којим се први пут срећу, представљао проблем, али може се закључити да су се сви поприлично потрудили да изврше свој задатак. Сваки наступ био је праћен одговарајућом разгледницом те земље, било је заиста као на правој Евровизији!

Сваке године наступи буду све спектакуларнији, а ученици се добро забаве. Могу рећи да ученици свој задатак схватају веома озбиљно. Иако ово не би требало да буде такмичење, него приредба ревијалног карактера, међу ученицима се ипак рађа такмичарски дух. Желе да дају све од себе и на што бољи начин прикажу културу и обичаје државе коју представљају. Наравно, међу свим разредима издваја се неколико одељења са најбољим наступом, као што је одељење 8-3 које нам је, уз веселу и ритмичну, популарну португалску песму, припремило пригодну кореографију, као и праву експлозију конфета!

Веома је занимљиво гледати скуп различитих боја, застава, култура, ношњи и обичаја. Поред забаве ово је и одличан начин за ученике да науче нешто ново.

Тијана Ивошевић, 8-3

МОЈА МАМА

Мамица моја,
Мамица мила,
Као да има,
Ластина крила.

Свуд брзо стигне
Где се ради,
Сваки ми трен,
Смешком заслади.

Брине о мени,
Тати, сестри и брату
Реч јој је свака,
Равна злату.

Лепа је,
Као бајка,
Најлепша на свету,
Јесте моја мајка!

Петра Тасковић, 5-3

ЈЕДАНАЕСТ

Једанаесту годину
свако памти своју.
Несташлуци, сузе, смех,
све је тад на броју.

Шта се с нама дешава?
Сви се сада чуде.
Извините, маме, тате...
Године су луде!

Шушкање и ћушкање,
На настави баш!
Извините учитељице,
Ометамо час!

Сваки дан се дуримо,
Стално нешто бунимо...
Разумите нас, молим вас
Јер једанаест пунимо!!!

*Ратковић Сара, Несторовић Дуња
и Драговић Паола IV/4*

ЈЕСТЕ ЛИ ЗНАЛИ?

- Крила путничког авиона Боинг 747 имају распон 60 метара, што је дуже од првог лета икада забележеног, који су извели браћа Рајт – 36,5 метара.
- „Блутут“ технологија добила је име по Харалду Блатланду, викингском краљу из 10. века. Био је познат по томе што је повезивао људе из различитих земаља. Наиме, познати лого „блутута“ представља слово „Б“ написан викингским писмом, рунама.
- Лого за компанију BMW представља ротирајући пропелер авиона. Наиме, ова позната аутомобилска фирма је првобитно производила ваздухопловну опрему и делове.
- Мед је једина храна која не може пропасти. Једна тегла меда ће остати јестива и након 3000 година.
- Власници „The Pirate Bay“, водећег сајта за пиратерију, хтели су купити властито острво и створити нову државу која нема закона о заштити ауторских права.
- Ал Капоне је познат по томе што је током Светске економске кризе отварао бесплатне мензе, достављао млеко у школе за дечије оброке, слао цвеће на сахране супарничких мафија... У исто време, био је немилосрдни убица.
- Кристијано Роналдо и Златан Ибрахимовић су једина два фудбалера у историји фудбала која су постигла гол у сваком минуту утакмице.
- Када слушамо музику за коју су везане неке успомене лучи се серотонин, што доводи до тога да се најжимо.
- Мачке своју територију обележавају тако што трљају своју главу о предмете или људе.
- Чарли Чаплин је једном приликом освојио треће место на такмичењу за свог најбољег двојника.
- Слонови су једини сисари који не могу да скоче.

Ана Арамбашић, VIII4

ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА 2017/18.

Дневници наших ученика који откривају велики труд

Сваке године такмичење под називом Читалачка значка добија на свом значају све више. То није прича, то показује све већи број пријављених ученика. Искуства „старих“ такмичара су таква, да они са све већим жаром и жељом крећу поново сваке године, а нови се пријављују у нади да ће успети. Ове године смо се опет дружили, читали, анализирали, истраживали, цртали и писали у библиотеци. Сваки дан библиотека је била пуна такмичара са многим питањима... Нажалост, не могу сви да достигну захтеве такмичења, такве су пропозиције библиотеке „Свети Сава“ које ограничавају број такмичара на 35. Очигледно је то за нашу школу мали број учесника, ове године било нас је 76. Као и сваке године, у моменту излагања нашег школског часописа, ми не знамо коначне резултате. Ипак, за сав труд и успешан рад који је уложен током вишемесечног читања и анализирања поезије и романа, можемо похвалити оне који су испунили све захтеве, а то су: **Павле Ђујић 2/1, Теодора Божовић 2/5, Небојша Дакић 2/5, Ана Вукашин 2/5, Сара Вукашин 2/5, Андреа Костић 2/5,**

Ања Ерцег 4/3, Милица Ивановић 4/3, Јана Јовановић 4/3, Ива Мацура 4/3, Неда Планинчевић 4/3, Тамара Црногорац 4/3, Дуња Станојевић 4/4, Јана Филиповић 4/4, Ивана Вукашин 4/5, Теодора Граовац 4/5, Драгана Крушић 4/5 и Ивана Петровић 4/5. Подршку су пружиле и све учитељице и зато хвала им јер без међусобне сарадње и разумевања можда не би било оваквих резултата. У 2/4 код учитељице Татјане Бабић, Читалачка значка добила је „простор“ у виду часа на коме смо радили анализе песама Драгана Лукића. Надам се, да смо бар на тренутак, учитељица Татјана и ја отвориле врата неког новог света. Ове године имамо и такмичаре из старијих разреда. Морам да нагласим да је прилично тешко имати такмичаре у тим годинама. Разлог је једноставан, ко ће у тим годинама да се бави анализом и читањем ван лектуре? Зато не могу, а да не истакнем сав уложен труд и рад ученица из 6/5, то су наше: **Ива Граовац, Нађа Миливојевић, Ања Опачић и Анастасија Тошић.** Свим такмичарима: „Желим да никада не заборавите

наше дружење у школској библиотеци јер то су они тренуци који вас формирају, а да ни не осетите!“

Нађа Миливојевић 6/5, Анастасија Тошић 6/5, Ива Граовац 6/5 и Ања Опачић 6/5

Један од наших тренутака у школској библиотеци
Ингрид Граорац, библиотекарка

Лазар Преочанин 2/5, Калина Јакововић 2/4, Невена Спасић 2/4, Исак Станић 2/4, Марко Планинчевић 2/4, Милица Бранковић 3/1, Ања Радић 3/1, Драгана Димић 3/2, Милица Новаковић 3/2, Јована Ратић 3/2, Александар Маћешић 3/3, Алекса Нешић 3/3, и Ана Ранковић 3/4. Они су Митраљетина нада, тако мали, а тако одговорни. Наш понос су четврти разреда које морам издвојити ове године. Разлог је једноставан, многи од наших такмичара су у овом такмичењу још од другог разреда, неки су се прикључили касније, неки су од ове године али сви су надмашили захтеве. Сваки Читалачки дневник урађен је са толико труда и уложене енергије, да се то види чим окренете прве стране. Резултат је зрелост у начину мишљења и креативност у ликовном изражавању. Митраљетини љубитељи књиге су: **Кристина Ашић 4/1, Лена Петровић 4/1, Миа Узелац 4/2, Анђела Крмар 4/2, Андреј Миловић 4/2,**

РАДИОНИЦА „СЕЛФИ“

Пуно тога се може научити и ван зидова школе. То су нам показале одељењске старешине V2 и V4.

Тог тмурног зимског дана, 24.1.2018. кренули смо насмејани у Конак кнегиње Љубице на изложбу фотографија Анастаса Јовановића и радионицу „Селфи“. Прво нас је задивио раскошни Конак, споменик културе од изузетног значаја. Грађен у првој половини 19. века, то је један од најлепших сачуваних примера архитектуре тога времена у Београду. На зидовима овог отменог здања угледали смо много фотографија. Анастас Јовановић био је један првих српских фотографа. Рођен давне 1817. године у месту Враца, временом се прославио својим портретима и фотографијама. Оком свог објектива овековечио је све ликове виђених људи свога времена. Атмосфера је употпуњена занимљивим задацима који су били пред нама. Једни друге смо фотографисали и правили портрете. Као на фотографијама породица из давнина и ми петаци смо се сликали на тај начин. Све то је учинило да осетимо дух и атмосферу тога времена у Србији.

Посетом ове изложбе нешто смо и научили, одлично се дружили и сада са нестрпљењем чекамо нову тему радионице.

Павле Чарапић 5/2

РАДИОНИЦА СТРИПА

Прошлог новембра, у нашој школи одржана је занимљива радионица стрипа, коју су посетили заинтересовани ученици старије смене. Радионицу је држао Зоран Туцић, архитекта и цртач стрипа из Београда. Искористили смо прилику и разговарали са господином Туцићем, за школски часопис.

Реците нам нешто о себи, чиме се бавите, које сте школе завршили?

Ја сам Зоран Туцић, бавим се стрипом и архитектом сам по струци. Основне школе сам мењао више пута зато што смо се родитељи и ја често селили. Завршио сам гимназију у Лозници, а потом Архитектонски факултет у Београду.

Који предмети су Вам били омиљени током основног и средњег образовања, а које нисте волели?

Волео сам природне предмете: математику, хемију, географију... У основној школи био сам вуковац, док ми у гимназији то није био велики приоритет, мада сам се увек трудио да имам одличне оцене из свих предмета.

Шта сте све изучавали током студирања и које вештине су неопходне за Архитектонски факултет?

У архитектури је најважније било да знамо да цртамо слободном руком, као и вештина да можемо осетити простор и облике око себе, како бисмо могли да их пројектујемо. Такође, морали смо да имамо одлично познавање математике и геометрије које смо највише изучавали у основној и средњој школи. У доба када сам студирао нису биле развијене информационе технологије и програми за цртање, тако да је приоритет био да знамо да прикажемо простор и облик оловком на папиру.

У каквим сте све пројектима (конкурсима, изложбама) учествовали?

Један од већих конкурса на којима сам учествовао био је међународни конкурс за нови Египатски музеј. То је заиста био огроман конкурс, за који сам одрадио добар део посла, и задовољан сам исходом. Такође, учествовао сам у изградњи и дизајну Цркве Светог Димитрија на Новом Београду, као и за Пословни центар, у близини хотела Интерконтинентал. Годишњама радим у Заводу за заштиту споменика културе у Београду. У суштини, највише сам учествовао у пројектима који се тичу обнове и заштите историјских објеката.

Када сте почели да се бавите стрипом и како је до тога дошло?

Одрастао сам у Мачви, у једном малом селу близу Шапца, и у то време није било киоска и продавница где бих могао лично да купим примерак стрипа и да стичем знање о њему. Наиме, први стрип поклонили ми је брат од стрица, када је једном приликом долазио у госте. Веома ме је заинтересовао и био ми је занимљив тако да сам са девет година почео да цртам и да стварам стрипове, а када сам кренуо на факултет, постало је професионално.

Шта је, у ствари, стрип? Како настаје и ко све учествује у његовом стварању?

Стрип, практично, представља сегмент популарне културе који је настао у 20. веку, у исто доба као дугометражни и цртани филм. Тада је било веома важно да нешто што се тиче културе не буде елитистички оријентисано, већ да може бити употребиво за обичне људе. Стрип је такође форма уметничког изражавања где се могу испричати приче које је тешко исказати у књижевности и што у то време није било могуће

исказати у филму. Да би се направио један стрип, пре свега је потребно имати идеју, као и да се напише сценарио, а самим тим потребан је сценариста, који ће обрадити ту идеју и направити скице и сцену. Потом се сцена по сцена преноси оловком по странама, а затим се све то прегледа од стране учесника у раду. На крају све се завршио исцрта и обоји тушем и четкицом.

У којим земљама је стрип најцењенији и како је код нас прихваћен?

Као озбиљна уметност и делатност, стрип је првобитно представљен у Сједињеним Америчким Државама, двадесетих и тридесетих година 20. века. Потом је дошао код нас, пар година након представљања првих озбиљних стрипова. Дакле, тридесетих година, у Србији, стрипове су почеле да праве руске избеглице, сликари, који су дошли код нас после Октобарске револуције, а потом су им се придружили и домаћи цртачи. У то време, наши стрипови продавали су се по Француској и Италији. После Другог светског рата и разних политичких дешавања, нисмо више имали исту продукцију стрипа. Што се тиче осталих европских држава, попут Француске, законом није смео да се продаје амерички стрип, већ се акценат ставио на производњу домаћег стрипа. Наиме, Французи су од стрипа направили озбиљан сегмент њиховог националног, културног програма. Италијани су стварали стрипове нешто слободније, а код нас је, срећом, упркос разним компликацијама, стрип опстао и даље се производи. Генерално, у свету, стрип се највише стварао у Јужној Америци, у Аргентини, у Сједињеним Америчким Државама, а у Европи највише у Италији, Шпанији, и код нас, у Србији. Самим тим смо ми у пределу југоисточне Европе били водећи.

Које бисте нам стрипове препоручили и који би нашој генерацији били најзанимљивији?

За ваш узраст, најпогоднији су рецимо „Астерикс и Обеликс“, од домаћих „Дикан“, који је радио наш цртач Лазо Средановић, и који је настао у доба кад сам ја био млад и који сам волео да читам. Такође веома познати стрипови „Алан Форд“ и „Загор Тенеј“, који су код нас остварили већи успех него у Италији где су првобитно креирани. За топлу препоруку може бити и „Принц Валијант“. Већина њих створени су како би читалац проживео одређене драмске ситуације, али на начин да се све то позитивно заврши, тако да читалац не буде разочаран исходом стрипа. Да су стрипови уз које сам ја одрастао имали тужан и негативан крај, овим се послом не бих бавио и не бих био љубитељ. Дакле, стваралац мора да има идеју о томе шта ће се у души читаоца дешавати, и мора имати на уму да читалац ужива проводећи време док чита стрип.

Коме је стрип намењен?

Сматрам да је намењен свима онима који не могу да проживе одређене авантуристичке и узбудљиве ситуације у животу, самим тим зато што су превисше екстремне. Велика предност стрипа у односу на књижевност је та да читалац може да види слике уз текст и тако добије пун утисак о збивању у једној причи. Наравно, намењен је читаоцима свих узраста.

С обзиром на доминацију интернета и гашење многих дневних листова, намеће се питање: има ли стрип будућност?

Технологија је у последњих десетак година страховито напредовала, тако да је дошло до тога да живимо брже него раније и доступни су нам разни садржаји. Ипак, сматрам да ће стрип увек имати обожаватеље и читаоце без обзира на све, зато што је пун осећај када узмете стрип у руке и читате га листајући стране, без обзира на то колико волели видео-игре или филмове.

Ана Арамбашић VIII4

ЗАШТО СЕ КАЖЕ?

ЈАБУКА РАЗДОРА

У доба античке Грчке, када су богови ходили нашим светом, постојала је богиња по имену Ерида. Она беше богиња раздора, глади, свађе, убиства и свега лошег што човек може замислити. Једног дана, на свадби Пелеја и Тетиде, бејаху позвани сви олимпијски богови, осим Ериде. Све је протицало у најбољем реду док једног тренутка злокобна Ерида није улетела на веселје и бацила златну јабуку на сто. „Ова јабука припада најлепшој“, рече она. Хера, Атина и Афродита су кренуле да узму јабуку, али је бог Зевс, да би се избегао сукоб, изјавио да Парис, најлепши живи човек тада, треба да буде судија. Хера је Парису обећала моћ, Атина богатство, а Афродита руку најлепше жене на свету. Парис је одабрао Афродиту, која му је обећала Зевсову кћи Хелену и супругу спартанског краља Менелаја. Парис је отишао у Спарту како би отео Хелену, њих двоје су се венчали, а у међувремену је због тога, букнуо рат између Грка и Тројанаца.

У наше време у свету има много различитих спорова, а њихов су предмет (или боље речено - јабука раздора) веће или мање територије и различите идеологије око којих се боре државе или народи.

АХИЛОВА ПЕТА

Ахил беше син смртног краља Пелеја и богиње Тетиде, највећи јунак грчке војске. Његова мајка, Тетиде га је, још када је био сасвим мали, покушала учинити нерањивим, уронивши га и воду реке Стикс, која дели свет живих од света мртвих, али је притом морала да га држи за пету, те је она остала једино рањиво место на његовом телу. Пред крај Тројанског рата, тројански јунак Парис је одапео отровну стрелу, погодивши Ахила у пету и на тај начин га је убио.

Ахилова пета је касније постала синоним за незаштићено, рањиво место. Употребљава се у значењу: „слабо, рањиво место“, „слаба тачка“, или „слаба страна“ уопште.

ТРОЈАНСКИ КОЊ

Грчка опсада Троје трајала је десет година. Видевши да никако не могу да пробију зидине Троје, Грци су осмислили ново лукавство – огромног шупљег дрвеног коња. Коња је саградио Елеј и испунио га грчким ратницима које је предводио лукави Одисеј. Тројанци прихватише коња као знак мира. Грчки шпијун Синон убедио је Тројанце да је коњ поклон упркос упозорењима Лаокоона и Касандре. Тројанци су увелико славили подизање опсаде, и када су грчки војници изашли из коња читав град је био омамљен пијанством. Грчки војници (Данајци) отворили су капије града како би остатак војске ушао и град је био немилосрдно опљачкан, сви мушкарци побијени, а жене и деца одведени у робство.

Израз „Тројански коњ“ задржао се до данас, означавајући „некога ко се лукаво увуче у неку заједницу да би је изнутра ослабио и тако уништио“. Такође је

остао израз „данајски дар“, а означава подмукао дар који доноси несрећу.

ПАНДОРИНА КУТИЈА

Пандорина кутија представља велики ђуп који је дат Пандори од стране богова који су је створили да напакосте људима. Прелепа девојка била је намењена Прометејевом брату, као знак Зевсове одмазде, јер је Прометеј боговима украо ватру и дао је људима. Вуп је сардџао сва зла овог света. Пандора је, из знатижеље, отворила ђуп и сва зла су излетела међу људе, остављајући „наду“ унутра када га је поново затворила.

Данас фраза „отворити Пандорину кутију“ значи извршити радњу која може изгледати необично или наивно, али која се може испоставити као изузетно штетна и имати велике последице; то је радња која доводи до испољавања различитих облика зла.

СИЗИФОВ ПОСАО

Сизиф је био владар Епира, оснивач града Коринта, најлукавији и најпокваренији смртник. Није умео да чува тајне богова па је био осуђен да велику камену громаду гура уз планинску стрмину не би ли је поставио на врх. Но, сваки пут када би се примикао врху, камена кугла би се измакла и вратила у подножје брда. Сизиф је бесконачно понављао исту радњу.

Данас овај израз представља метафору свега у шта се узалудно улаже напор.

ТАНТАЛОВЕ МУКЕ

Тантал беше размажени Зевсов син, који је уживао у заштити свог оца. Живео је свој живот у срећи и богатству лишен сваке овоземаљске бригае. Тако је овај очев мезимац постао сујетан, охол и уображен. Често је боравио са боговима. Да би тестирао њихове божанске моћи, Тантал убија свог сина Пелопа, исеца његово тело и послужује на гозби боговима са Олимпа. Богови су, приметивши то, оживели Пелопа, а Тантала за своје злочине сурово казнили. Био је осуђен да поред гомиле хране коју гледа, а не може да дохвати, буде вечно гладан, жедан и да заувек живи у страху.

Израз „Танталове муке“ или „тантализам“ користи се за описивање фрустрација особе којој је циљ надхват руке, али ипак стално измиче, као што је Танталу воће измицало сваки пут када би покушао да га убере.

ПРОМЕТЕЈЕВ ОГАЊ

Прометеј је створио човека од глине. Украо је ватру са Олимпа и предао је људима, а за казну је прикован на Кавказ где му је орао сваког дана кљуцао утробу. Прометеја је ослободио Херакло. Лик Прометеја један је од најснажнијих ликова грчке митологије јер он представља оличење храбрости, поноса и пркоса, велике човекољубивости и тежње за слободом.

Прометеј је и данас симбол борбе за напредак и срећу човечанства, па није ни чудо што је био вековна инспирација.

ГОРДИЈЕВ ЧВОР

Први фригијски краљ, Гордије, некад је био обичан, поштен сељак. Након много сукоба Фригијаца, пророчиште је рекло да Фригијци треба да нађу краља, а то ће бити онај којег првог сретну како колима иде према Зевсовом храму. Био је то Гордије. Постао је добар краљ, основао град Гордион, а на својим колима заплео је чвор којег нико није могао развезати. Кола су стајала на почасном месту у Аполоновом храму. Према неким легендама Гордијев чвор је пресекао мачем Александар Македонски.

Синтагма „Гордијев чвор“ је синоним за велики проблем који се тешко решава.

КОЛО СРЕЋЕ

Римска богиња среће, Фортуна, приказивана је са знаком круга, точком или колом које се окреће. Отуда израз "коло среће" који треба да покаже несталност и сталне промене у животу.

Коло среће представља животни ток који нам у животу доноси разне прилике или неприлике. Никада се не треба превише опуштати у срећи јер не знамо колико ће да траје, а једино што је у животу константно је - промена.

СЛЕПА СРЕЋА

Грчка богиња среће, Тиха, била је веома хировита, лако је мењала расположење, играла се људима. Могла је све дати, али и одузети, без неког видљивог разлога. Често је даривала грешне, недостојне, а упропаштавала добре и заслужне. Давала је - не по заслуги, него насумично.

Када за неког кажемо да је имао слепу срећу сматрамо да је имао више среће него памети и да је у животу прошао боље него што се надао.

ЕДИПОВ КОМПЛЕКС

Тебански краљ Едип завршио је свој живот у највећим мукама. Испаштао је грехе свог оца, краља Лаја, коме је због отмице једног дечака, суђено да погине од стране свог сина. Да би избегао страшно пророчанство, Лај је хтео да се реши сина одмах по рођењу, међутим дете је спасено, подигнуто у другом краљевству, а као младић је ипак наишао на свога оца. Не знавши ко је, а веома испровоциран, убио га је и преузео очево краљевство, чак се, у незнању, оженио сопственом мајком, Јокастом. Кад је сазнао истину, није могао да је поднесе и себе је ослепио, да искаје тај страшни грех. Закључак је да се судбина не може избећи, што је суђено – десиће се.

Едипов комплекс означава осећај пренаглашене љубави према родитељу супротног пола, најчешће сина према мајци. Многи психијатри га сматрају душевним поремећајем.

ВЕРНА ПЕНЕЛОПА

Пенелопин муж, Одисеј, ратовао је у Тројанском рату десет година, а враћао се кући, на Итаку, још десет. Пенелопа дуго није хтела ни да чује за другог мужа, под притиском родбине попустила је тек после двадесет година, а на дан њеног венчања, појавио се и решио проблем – Одисеј. Овај јунак више је био познат по својој памети, лукавству и сналажљивости него по храбрости и јунаштву.

Пенелопа је постала синоним за супружничку верност и оданост.

Ана Арамбашић, 8-4

ТАКМИЧЕЊЕ У ПРУЖАЊУ ПРВЕ ПОМОЋИ

На планини Рудник, 30.9.2017.г. одржало се Републичко такмичење у пружању прве помоћи, у организацији Црвеног крста. Митраљету су представљале девојчице из 5-4: Теодора Младеновић, Маја Ђурић, Анђела Стојадиновић, Анђелина Ђурић и Невена Ранковић. Учествовале су у категорији петлића. Било је много учесника из свих градова Србије, тако да је такмичење протекло у лепој атмосфери дружења и међусобног упознавања. Од старијих екипа смо научили и како поступити у случају пожара. Упркос умору од раног устајања и путовања, наш тим је освојио златну медаљу. Ово

такмичење нам је указало на значај пружања прве помоћи и колико је важно да се сви људи обуче како би помогли другима кад затреба.

Захваљујемо се нашој учитељици, Биљани Поповић, што нас је пријавила и помогла да стигнемо на Републичко такмичење, као и госпођи Слободанки из Црвеног крста, која нас је обучавала и припремала. Било је ово веома занимљиво и поучно искуство!

Невена Ранковић, 5-4

МИСЛИТИ НА НЕКОГ... ТО ЈЕ ВЕЋ ПОМАЛО ЉУБАВ

Мали одмор... Из досаде шетају се ходником школе. Мисли су им потпуно скренуте са контролних и осталих школских обавеза. Њих више ништа не интересује. Они само размишљају једно о другом.

Звонило је за почетак часа и тужан је што је није видео како достојанствено шета ходником са другарицама, што није видео ту плаву косу, те зелене очи... Она је на часу српског, замишљено седи у клупи жврљајући нешто по свесци. Замишља их како заједно шетају улицом држећи се за руке и размењујући заљубљене погледе. Настава се завршила и свако је отишао свом дому. Она улази у кућу, смеће се, и утрчава у собу. Чини се да никада није била срећнија. Срце јој лупа као да жели искочити из груди. Он је после наставе остао напољу са најбољим другом. Препричава му сваки детаљ. „Не можеш ни да замислиш како је савршена“, описује му је. „Тај поглед, као да жели нешто да ми каже, али не сме... Плаши се мог одговора. Само желим да је чувам, да је волим највише на свету, да је загрлим сваки пут када је угледам. Желим да зна да ћу заувек бити само њен.“ Сутрадан поново долазе у школу. Као и сваки претходни пут, шетају се ходником у нади да ће се угледати. Овог пута су се мимоишли, погледали се, и застали на кратко. „Шта радиш?“, некако је уплашено упита. „Ништа посебно“, муцајућим гласом му одговори. „У реду...“ Њихова срећа је једноставно неопсива.

Тако сваки дан, без престанка, размишљају једно о другом... Како ће се чувати, волети и заувек бити заједно. Поново нестрпљиво чекају следећи мали одмор.

Ана Арамбашић, 8-4

МОСТ РАЗУМЕВАЊА - МЕЂУГЕНЕРАЦИЈСКА СОЛИДАРНОСТ

Нико не заслужује дискриминацију и нетолеранцију, какав год да је. Било да има другу боју коже, да је стар или необичан. Људи треба да поштују туђа мишљења и ставове, као и да цене друге и саосећају са њима.

Старије особе претрпеле су много ратова и других катастрофа које ми не можемо ни да замислимо. Дека коме данас ниси хтео да уступиш место у аутобусу је можда био војник који се часно борио за нашу отаџбину. Она бака, којој си јуче дрско одговорио на улици, некада је лечила и помагала твојим најмилијима. Старије особе осећају се немоћно и крхко. Зашто ти не би био њихов разлог за срећу и понудио се да понесеш тешку торбу из маркета? Покушај да у њиховом погледу уочиш искру која зове у помоћ. Старије не мораш да волиш, али мораш да их поштујеш. О давнијим временима сведочили су наши преци којима је

глава куће држала слово, а млађи су помно слушали сваку његову реч. Данас, нажалост, моји вршњаци не маре за туђе бриге и осећања, већ само гледају себе и своје потребе. Као да је ишчезла сва емпатија, старији су постали предмет подсмеха. Млађи се не обазире на оне слабашне, беспомоћне и сиромашне. Има и оне деце која стварно воле да помогну старијима и тако им измаме осмех на лицу, али то је ипак права реткост. Надам се да ће новије генерације обратити пажњу на оно што је једино важно - да увек поштујемо и уважавамо друге.

Јаз између генерација за сада изгледа непремостив. Али ако се сви потрудимо да уградимо по камен, саградимо диван мост, на којем ће, верујем, бити довољно места за све.

Једно ипак увек мораш да знаш: **ЗА НЕПОШТОВАЊЕ - НЕМАШ ОПРАВДАЊЕ!**

Теодора Милетић, 8-4

СВЕ ИМА СВОЈ КРАЈ

Све је почело у лето, једне дивне суботе. Тата ме је изненадио са два мала пуфнаста пријатеља. То су била два мала, слатка зеца. Није ми дуго требало да их прихватим као чланове породице. Један је био браон са црним ушима, док је други био црн са белим шарам. Схватила сам да поред тог бескрајног пријатељства долазе и обавезе око њих, али прихватила сам их. Доста тога смо прошли заједно. Много сам их волела, а мислим да су и они мене.

Приближила се зима.

Свануло хладно јутро. Улази дека у кућу и нешто говори мами... Мама се јако узрујала током разговора, одмах сам схватила да нешто није у реду. Она је изашла напоље, а мени је рекла да не излазим. Као и свако дете - радознала сам, па је не слушам. Чим сам изашла мама ме је загрлила и рекла: "Зека више нема". Очи су ми биле препуне суза... Данима сам плакала због тога.

У глави су ми се вртеле исте мисли: "Ко им је одузео живот? И зашто?" Сваки дан их се сетим и помислим: "колико ли је њима било тешко тај дан..."

Моји мали пријатељи су оставили велику празнину у мом срцу, која никада неће зарастати.

Вања Драгић, 5-3

ОСМАЦИ У ФРАНЦУСКОЈ КУХИЊИ

У новембру 2017. године, ученици осмих разреда забавили су се припремајући позната француска јела. Такмичење у кувању названо је „**Moi, je cuisine**“. Из сваког одељења бирани су ђаци који су спремали слатко или слано јело, у зависности од избора. Одређена су четири члана жирија, два дечака и две девојчице.

Ученици су храну припремали код куће. Рецепти су били прилично једноставни како би свако могао да се опроба и покаже своје кулинарске способности. Нека од јела била су **mousse au chocolat**, сендвичи "**croque-monsieur**" и **croque-madame**...

Оцене су се давале на основу укуса, декорације и оригиналности. Највиша оцена била је 5 док је најнижу представљао број 1. Проглашење победника је био најнеизвеснији тренутак нашег малог "кулинарског такмичења". Након објављивања резултата, који су били прилично задовољавајући, могли смо међусобно да пробамо нека интересантна јела. Дегустацију је обавила и наставница француског језика, Мирјана Новаковић, која је уједно била и организатор овог надметања. Наша јела пробали су и неке одељењске старешине осмих разреда, педагог школе и неки наставници. Сви су се лепо провели и заситили.

Овај час помогао је неким да стекну искуство и науче нешто ново. Што је најбитније, осетили су чари неке друге културе. Има оних којима је час помогао да се одреде за средњу школу овог типа. Сви се надамо да ћемо имати још овако необичних часова у којима ћемо уживати.

Ево једног укусног и једноставног рецепта:

MOUSSE AU CHOCOLAT SUPER FACILE

- 3 oeufs
- 100g de chocolat (noir ou au lait)

1. Faire fondre le chocolat au bain marie (à feu doux au risque de cuire le chocolat).
2. Dans deux saladiers, séparer les blancs des jaunes d'oeufs.
3. Monter les blancs en neige ferme en y ajoutant une pincée de sel.
4. Lorsque le chocolat est fondu, ajoutez les jaunes d'oeufs, mélanger.
5. Incorporer délicatement les blancs en neige.
6. Répartir dans des verrines ou ce que vous souhaitez puis réfrigérer pour 2h environ.

BON APPÉTIT!

Теодора Милетић, 8-4

ARRIVÉE DES FRANÇAIS

Zar nije lepo upoznavati druge kulture? Mojim drugarima i meni se ove godine ukazala prilika da upoznamo Francusku iz prve ruke, tačnije od tinejdžera Francuske. Naime, prošle godine moje društvo i ja ušli smo u divan Etwinning projekat koji je organizovala nastavnica Ivana Pušić. Tađa je to bila saradnja dve škole isključivo preko interneta. Međutim, ove godine taj projekat nije zasnovan samo na internet komunikaciji već i na upoznavanju uživo. U septembru 2017. godine saznali smo da će nas drugovi iz Francuske posetiti ovde u Srbiji. Svi smo bili uzbuđeni, jer većina nas nije imala prilike da upozna nekoga iz druge zemlje. U početku smo imali samo grupe konferencije na kojima nije bilo mnogo mogućnosti da pričamo pojedinačno sa Francuzima. Zatim smo u novembru saznali ko će tačno doći kod kođa i jedva smo čekali da počnemo komunikaciju u dvoje. Bili smo uzbuđeni, jer je ipak lepše kad sa nekim možeš u dvoje da pričаш i kada možete da kažete neke stvari koje možda u grupnom razgovoru ne biste mogli reći. Svi smo dobili imejl adrese naših drugova iz inostranstva i počeli smo da pišemo jedni drugima o svemu - o stvarima koje volimo, o našim porodičama, o onome što želimo da budemo jednog dana i još mnogo, mnogo stvari. U decembru smo slali video- snimke. Mi, iz Srbije, snimali smo sadržaje kojima smo pokazivali unutrašnjost naše kuće da bi drugovi iz Francuske, kao i njihovi roditelji, videli gde će boraviti u mađu. A oni su nama snimali ono što vole da rade i neke njihove dnevne aktivnosti. Tađa smo shvatili koliko sličnosti, pored svih razlika, zapravo imamo. Neke od nas su bili začuđeni

time! To nam je pokazalo koliko su svi ljudi širom sveta slični iako imaju različite uslove za život. U decembru smo slali poklone jedni drugima, a ti pokloni uglavnom su bili neki tradicionalni srpski ili francuski slatkiši. Nažalost, mi u Srbiji nismo dobili naše poklone, jer su zadržani na granici, ali to nam nije upropastilo radost druženja i misao na njihov skori dolazak u Srbiju. U januaru, februaru i martu nismo imali nekih određenih obaveza sem redovnog komuniciranja svako sa svojim drugom. U aprilu ćemo vršiti eksperimente za koje je zaslužan Nikola Tesla, te eksperimente ćemo takođe snimati, jer su Francuzi imali želju da vide kako i koje izume je stvorio Tesla. I, konacno, 2. mađu 2018. godine dolaze drugovi iz Francuske! Boraviće kod nas sedam dana i svaki dan imaćemo neke određene aktivnosti poput obilazaka srpskih znamenitosti, zajedničkih sportskih aktivnosti i kvalitetnog druženja.

U ovaj projekat nismo ušli da bismo rekli kako poznaćemo nekog iz Francuske, već prvenstveno da proširimo naše znanje stranih jezika, engleskog i francuskog, kao i da saznamo što više o toj predivnoj zemlji, bogate kulture. A mođu poruka svima koji nisu sigurni da li da uđu u ovakve, školске projekte je - ne bojte se, pre svega to je zabavna i poučna aktivnost, a obaveze se jednostavno ne primete, jer ređaju se sve zabavnije i zabavnije stvari pored kojih brige nestaju. A mi jedva čekamo da ugostimo naše drugove iz Francuske, i da opravdamo uvreženo mišljenje kako su Srbi pravi domaćini.

Bienvenus nos chers amis!

Masha Trivić, 8-3

ХОР НА ТУРНЕЈИ

Лепог суботњег јутра, 21. априла, Митраљетин хор, са наставницама Влатком Костић и Жарком Буношем, као и библиотекарком Ингрид (нашим професионалним фотографом), упутио се у Ваљево, на такмичење хорова под називом "Трећи ваљевски фестивал". Нашли смо се међу више хорова из разних градова Србије, као једини представници Београда. Свесни части која нам је припала и обавезе да "светламо образ" не само нашој школи већ и целом граду, дали смо све од себе да четири композиције отпевамо најбоље што смо могли. У том тешком задатку, помогли су нам, као инструментална пратња, наши другари Филип Керечки (кахон), Лука Цодан (триангл и шејкер), као и наставник Жарко Бунош (клавир). Ничега, наравно, не би било да није невероватне упорности наше наставнице Влатке Костић, која овај хор сигурном руком води дуги низ година, а за ово такмичење нас спрема од самог почетка школске

године. Колико је напорно свима, како наставници Влатки, тако и нама, да одржавамо пробе поред свих школских обавеза, не треба напомињати, али кад станемо на сцену и доживимо искрено одушевљење публике, као што смо доживели у Ваљево, знамо да се сав труд исплатио. Разгалили смо публику избором композиција, изгледом, наступом и кореографијом, освојили друго место, обишли знаменитости Ваљева, шетали и уживали у лепом дану. После оваквих успеха, срећни се враћамо у наш град, а весела атмосфера у аутобусу досеже врхунац. Дружимо се, певамо и једва чекамо да стигнемо кући, да поделимо утиске са својим породицама и пријатељима. А онда, у нове обавезе! Следећи задатак и нова одговорност чекају: такмичење хорова "Федехо", на сцени Дечјег културног центра, 18. маја. И ето нас опет у школи, на редовним пробама, са жељом да поновимо леп наступ и заслужимо још коју похвалу и аплауз за који се вреди помучити.

Милица Мијић и Теодора Милетић, 8-4

ПРИЧА ЈЕДНОГ ДРВЕТА

Једног јутра устала сам рано и обукла се. Било је то једно прелепо свитање. Отишла сам у шетњу кроз шуму, али не обичну шуму, већ магичну. На самом уласку знала сам да је то нешто најлепше на свету. Путић који води кроз шуму као да ми је пожелео добродошлицу. Птице су певале, а комарци свирали. Све је било тако прелепо! Наставила сам да шетам и у даљини угледала високи бор. Села сам испод њега да се одморим. Одједном, упита ме дубоки глас: "Ко си ти?" "Ја сам Петра, а ко си ти", упитах дрво. "Ја сам Бора, драго ми је", одговори ми. "Некада давно....", поче дрво да ми прича. Рекло ми је да су пре четрдесет година долазили дечак и девојчица и седели испод његових дебелих грана. Њих двоје били су јако заљубљени. "Толико сам их заволео, као да су ми деца...", рече Бора тужно. Деца су се свакодневно играла, а када су одрасли... постали су момак и девојка. Делили су тајне, приче и поруке. Изрезбарили су срце на дрвету и њихова имена у њему, њихова љубав била је толико моћна да је могла преполовити свет!" Али, после једанаест година, више их нисам тако често виђао, а онда их више уопште нисам видео", рече Бора кроз сузе. Тешила сам га, а онда је наставио причу. Једног јутра, када се пробудио, угледао је два позната лица: двоје заљубљених! Носили су двоје прелепе деце која су се радовала пикнику у хладу. Породица је села испод Боре и почела уживати у слатким колачићима. Мислим да је тај тренутак био најдражи и Бори и породици, јер су се тад последњи пут видели. "Морам да идем", рекла сам Бори. "Видимо се!" рече ми Бора машући својим дебелим гранама.

Сутрадан, после веома лепог сна, устала сам и брзо отрчала дрвету. Све је било исто, само што је на Борином месту била руна! Питала сам Храстка, оближњег храста, шта се десило. "Синоћ су шумари дошли, чуо сам тестеру, и Боре више није било" рече ми Храстко. "Кажу да је био болестан, али ја знам да је туговао, зато се сушио." Бринула сам у плач. "Ово дрво је било најсрећније на свету захваљујући посетама двоје заљубљених и најтужније кад их није било", рекох тихо у себи...

Петра Тасковић, 5-3

РАДИОНИЦА „ПТИЦА ПЧЕЛАРИЦА“

Удружење „Еколошки покрет Земун“ у својству управљача Заштићених подручја „Лесни профил Капела у Батајници“ и „Земунски лесни профил“ под покровитељством Града Београда - Секретаријата за заштиту животне средине, организовало је радионицу 14.11.2017. у одељењу 4-2, под називом „Птице ЗП 'Лесни профил Капела у Батајници' ".

Удружење је у току ове године спровело мониторинг птица на заштићеним подручјима и штампало флајер. Идеја је била да се радионице организују за групе деце из 6 одабраних школа из Земуна. На тај начин би се деца упознала са птичјим врстама и заинтересовала за посматрање птица. Радионице су предвиђале теренски рад (посету ЗП „Лесни профил Капела у Батајници“) и рад у школи.

У току једног школског часа, ученици 4-2 су се дружили са орнитологом (стручњаком за птице), чланом удружења и са учитељицом и предавачем су правили „lapbook“ – књигу преклапалицу о птици пчеларици и чули су још понешто о птицама из нашег окружења. Књига садржи основне појмове о овој птици, њеним особинама и навикама.

Радионица је обухватила и организовану посету заштићеном подручју. Деца су чула шта је то „кључ“, како се користи за одређивање птица, научили смо који су основни делови птица и како се птица скицира да би је касније одредили, видели смо рупе у којима се птица гнезде пчеларице, а чули смо и шта је лес и да ли су овим просторима и када ходали маути, сабљасте тигрови и остале животиње леденог доба.

Удружење је обезбедило превоз од школе до заштићеног подручја и назад (аутобуси или комбији са лиценцом за превоз деце), двогледе, материјал за радионицу, рекламни материјал, освежење и грицкалице.

Професор Марина Мркојевић

РАСТЕВАНИ ЦИВЦАНИ

Хор наше школе наступио је на међународном музичком фестивалу

"Распевани цивцан", у Спортском центру "Шумице". Фестивал је одржан 17.12.2017. од 19 часова. Под диригентском палицом наставнице музичког, Влатке Костић, и уз помоћ наставника Жарка Буноша, хор се представио песмама "Разгранала грана јоргована", "О, јесење дуге ноћи", "Садила

сам", "На слово". Поред наше школе, на фестивалу су се представили учесници из Аустрије и Грчке, који су за своје наступе изабрали традиционалне игре и песме својих земаља, што је, за све нас, било изузетно занимљиво. Наступали су и многобројни домаћи хорови, са којима смо већ имали прилике да се упознамо на претходним фестивалима. Овај музички догађај био је веома успешно организован и посећен. Све је протекло у лепој атмосфери дружења и распеваности. Наши ученици су се спријатељили са Грцима, од којих су добили заставице на поклон. Сви учесници су на крају добили лепе захвалнице и плакете са мотивом врашца, за успомену на ово дружење. Ово је био још један у низу успешних наступа хора Митраљете, као и једно дивно искуство за све учеснике.

Невена Ранковић, 5-4

ПРИЈАТЕЉСТВО

ПРИЈАТЕЉА СВАКО,
ТРЕБА ДА ИМА,
ПРИЈАТЕЉСТВО ОДГОВАРА,
БАШ СВИМА!

ПРИЈАТЕЉ У НЕВОЉИ,
УВЕК ЋЕ ТИ ДОЋИ,
ПА ЋЕ УЗ ЊЕГА,
СВЕ ПРОЋИ.

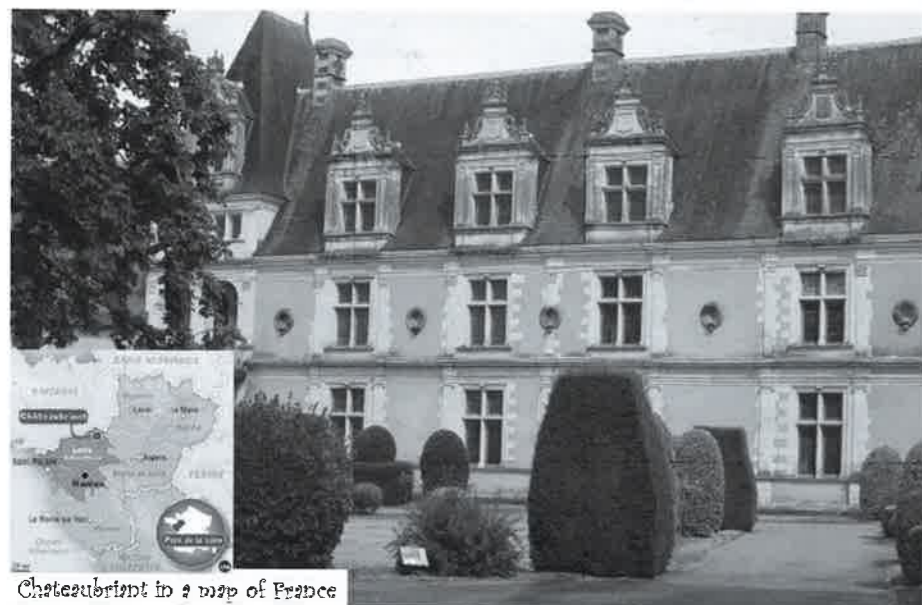
ПРИЈАТЕЉУ МОЖЕШ,
СВЕ ДА КАЖЕШ,
АЛИ ЊЕГА,
НЕ СМЕШ ДА ЛАЖЕШ!

ПРИЈАТЕЉА СВАКО,
ТРЕБА ДА ИМА,
ПРИЈАТЕЉСТВО ОДГОВАРА,
БАШ СВИМА!

ПЕТРА ТАСКОВИЋ 5-3

Ове школске године 20 ученица и ученика VIIIЗ са наставником Александром Даниловић учествују у оквиру наставе информатике и математике у eTwinning пројекту

„OUR WORLD IN ALL ITS DIMENSIONS!“

Chateaubriant in a map of France

Пројектни партнери су нам ученици и наставници из Француске, Шпаније и Турске. Ми смо у тиму са ђацима из Француске. Једна од активности у оквиру упознавања било је и истраживање о школском животу у Француској преко форума. Школа са којом сарађујемо назива се **COLLÈGE ROBERT SCHUMAN**, налази се у **CHATEAUBRIANT**, на западу Француске, на око 350km југозападно од Париза.

Ученици не носе униформе, имају 32 сата наставе током недеље. Имају 10 предмета (математика, биологија, хемија, енглески језик, шпански или

немачки језик, француски језик, музику, спортове, технологију и уметности). Нашим партнерима омиљени предмет је музика. Имају школску кантину где једу током паузе за ручак. На менију је увек више различитих јела тако да могу разноврсно да се хране.

У школи имају велику библиотеку и леп ходник и опремљене кабинете. Ученици имају могућност да тренирају рагби, пливање, атлету и ultimate frisbee.

Током рада на пројекту свака група у тиму истражује 4 од понуђених 8 нивоа организације: Атоми, молекули, вируси, ћелија, животиње, биљке, рељеф, планете, галаксије... На форуму смо се договарали са партнерима, а сада већ увелико радимо на истраживању и изради презентације онога што смо као група изабрали. То ћемо представити заједничком презентацијом коју радимо онлајн. А прикупљени материјал свих учесника у пројекту на крају ћемо сложити у електронски магазин тако да ће нам као резултат нашег заједничког рада остати електронска књига слика и података до којих смо дошли. Кроз овај пројекат обнављамо и сазнајемо различите

занимљивости о свету око нас, поредимо податке о величини, удаљености, распрострањености, дуговечности и др. Истражујући учимо географију, биологију, хемију и математику, а припремајући како да то и другима презентујемо унапређујемо своје вештине енглеског језика и употребе web 2.0 алата (форум, Padlet, Google Drive, Power Point, ...).

TEAM 1

- Marko Djelbasic
- Nemanja Mirkic
- Mihailo Marusic
- Nemanja Ivanovic

BLACK BEE

BASIC CHARACTERISTICS

Black bee (*Xylocopa violacea*) is a kind of insect from the family of bees (*Apidae*).

The body is 2 to 5 cm long, covered with hairs.

They are harmless, males can behave territorially, but they do not have a grudge and are harmless.

WHITE BLOOD CELLS

WHAT IS IT?

White blood cells, also called leukocytes, are the cells of the immune system that are involved in protecting the body against infectious disease and foreign invaders. There are five main types: neutrophils, eosinophils, basophils, lymphocytes and monocytes. All of them have nuclei, but like the red blood cells.

WHAT DO THEY LIVE?

They live in the blood, in the bone marrow especially.

CHARACTERISTICS:

- Generally, they live from 13-20 days.
- These cells can leave the blood vessels through a mechanism called diapedesis. This allows them to move outside the blood vessels and to have contact with the tissues of the interior of the human body.

THEIR SIZE:

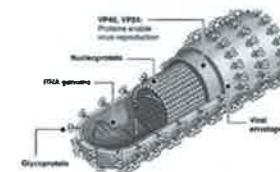
The size of the white blood cell is between 7 - 15 um = 7 - 15 . 10⁻⁶ m

White Blood Cell Types

Neutrophils, Eosinophils, Basophils, Lymphocytes, Monocytes

Ebola virus contains:

- RNA genome,
- Nucleoprotein,
- Viral envelope,
- Glycoprotein.

The overall cylinders are generally approximately 80 nm = 8 . 10⁻⁹ m in diameter.

Александра Даниловић

МИТРАЉЕТА ЈЕ И ETWINNING ШКОЛА!

Александра Даниловић

Још једно признање за ОШ "Светислав Голубовић Митраљета" стигло је 10. априла ове године на моју адресу. Све активности које смо реализовали у протекле три године учествујући у различитим итвининг пројектима, донеле су награду у виду ознаке да смо "итвининг школа за период 2018/19.

Стекли смо нове сараднике у Грчкој, Италији, Шпанији, Француској, Пољској, Турској и другим европским земљама. Ученици су писали писма, размењивали рецепте и празничне честитке на страним језицима, истраживали, анализирали, бирали, креирали, снимали видео-клипове, певали, преводили, интервјуисали, упознавали нове људе, организовали видео-конференције и квиз такмичења, тражили геометријске облике у свету око нас, истраживали природу, упознавали друге културе и обичаје, знаменитости, упоређивали интересовања младих из читаве Европе, савладали нове веб 2.0 алате, унапредили језичке вештине. Наставници су имали прилику да размене идеје са колегама, похађају онлајн семинаре и стекну нове вештине користећи нове технологије, водећи рачуна о безбедности ученика на интернету, омогућавајући им да раде и уче у сигурном окружењу са вршњацима широм Европе, захваљујући управо итвининг платформи.

Желимо да и даље наши ученици имају прилику да упознају друге земље, народе, културе, науче више о свакодневном животу својих вршњака широм Европе. Да од вршњака сазнају о другим образовним системима, прошире видике и знања реализујући пројектне активности, да науче да управљају временом, распоређују обавезе и доносе закључке,

стекну нове пријатеље и развију све потенцијале током наставних и ваннаставних активности. И то све у својој школи, у својој "Митри", како је од милоште зову. А ево и мејла којим су ме обавестили о ласкавој титули:

Sent: Tuesday, April 10, 2018 at 4:25 PM

From: info@etwinning.net

To: aleksdan@email.com

Subject: eTwinning School Label awarded for OŠ "Svetislav Golubović Mitraljeta"

Dear Aleksandra Danilović

Congratulations on the success of your school obtaining the award of the eTwinning School Label 2018- 2019. It is a great achievement by all the eTwinning team in your school and an example to all schools in the eTwinning Community.

The official announcement will be made on the eTwinning.net Portal this week. There will be an special press release about the award at European level and the news will also be on the Erasmus + Facebook page.

The eTwinning School Label (here attached) may be used by you on your website, your profile, publications etc.

Around the same time a special pack will come to your school with some special items in it for both teachers and pupils.

Once again congratulations as the first set schools to receive this new award, a wonderful achievement

The eTwinning Team

СПОРТ

У СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊИМА ТОКОМ 2017-18. МИТРАЉЕТА
ЈЕ НА ПРВОМ МЕСТУ СА 28 БОДОВА!

И општинско такмичење у атлетици за Митраљетине спортисте прошло је веома успешно. Ово су њихови резултати:

ученици 5. и 6. разред - 1. место екипно
100м - Петровић Петар, 6\1 2. место
300м - Рађеновић Милан, 6\2 1. место
600м - Царић Марко, 6\5
Скок удаљ - Буквић Михаило, 6\5
Скок увис - Стојсављевић Данијел, 5\1 2. место
Бацање кугле - Зукановић Гојко, 6\5 2. место
100м - Мацура Ана, 8\1 2. место
300м - Риђошић Милана, 7\3 2. место
100м - Вученовић Спасоје, 8\4 3. место
Бацање кугле - Опачић Марко, 8\1 3. место

Митраљетини фудбалери шампиони града!

Екипа у саставу: Царић, Петровић, Рађеновић, Бојанић, Којић, Ђурић и Граовац успела је на градском првенству у фудбалу, одржаном 16.4.2018. на отвореним теренима ФС Београда, да савлада тим ОШ "Бранко Попић" из Раковице, резултатом 3:1. Стрелци су били Петровић Петар (2) и Марко Царић (1), а за најбољег играча турнира проглашен је Милан Рађеновић. Треба поменути и ватрене навијаче Митраљете, које ни киша није спречила да дођу на утакмицу и бодре своје другове. Прави, спортски дух, нема шта!
Милош Гајић

ОДБОЈКАШИ, ПРВАЦИ ЗЕМУНА!

Спортисти наше школе и даље нижу успехе на општинском такмичењу. После рукометашица и рукометаша лепе вести стигле су последњег дана новембра 2017. године и од одбојкаша. На општинском такмичењу у одбојци ПРВО МЕСТО освојила је екипа дечака, ученика V и VI разреда. Екипу наше школе чинили су следећи ученици: Алекса Добријевић, Никола Поповић, Урош Зарић, Петар Петровић, Милан Рађеновић, Никола Шупут, Павле Чарапић, Вид Крунић, Милош Вељовић, Душан Ранисав и Андрија Црногорац. У финалу екипа наше школе савладала је одбојкаше ОШ "Станко Марић" из Угриноваца. За најбољег играча турнира проглашен је Петар Петровић. Тренер екипе је Игор Војновић, професор физичке културе.

Кошаркаши у категорији 7. и 8. разред освојили треће место на општинском такмичењу. На слици са наставником Милошем Гајићем.

Дечаци у категорији 7. и 8. разреда, најбољи у Земуну! На слици са директором школе, Стевом Јањанином и наставницима, Игором и Милошем

Ученици 4. разреда су освојили три прва и три трећа места (појединачно), једно прво (дечаци) и једно друго место (девојчице) екипно.

Трчање на 60м: Страхиња Ђурчић 4/2, прво место и Стапа Милачић 4/1, треће место

Скок удаљ: Василије Јевђић 4/1, треће место и Ивана Вукашин 4/5, треће место

Бацање вортекса: Андреј Миловић 4/2, прво место и Ања Ерић 4/3, прво место

Рукометаши Митраљете у категорији 7. и 8. разред, освојили треће место на општинском такмичењу. На слици са наставником Милошем Гајићем.

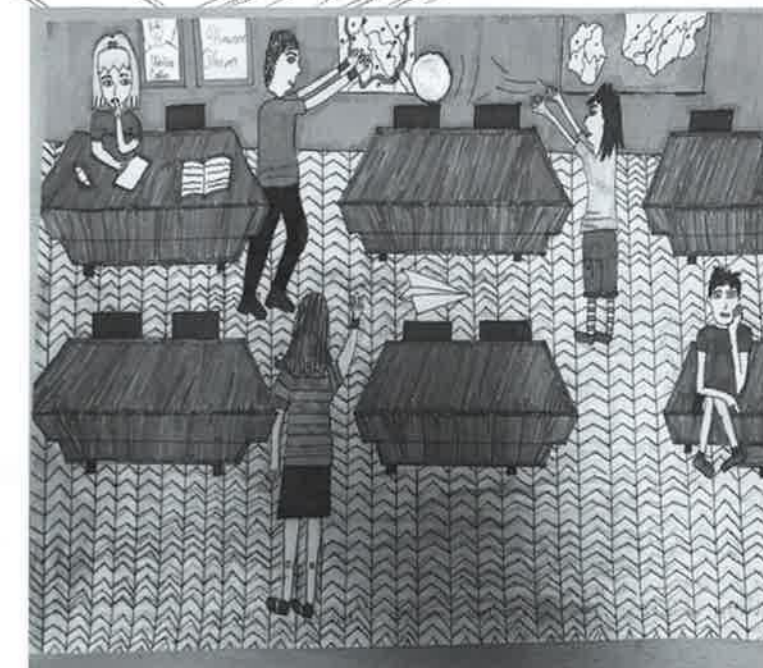
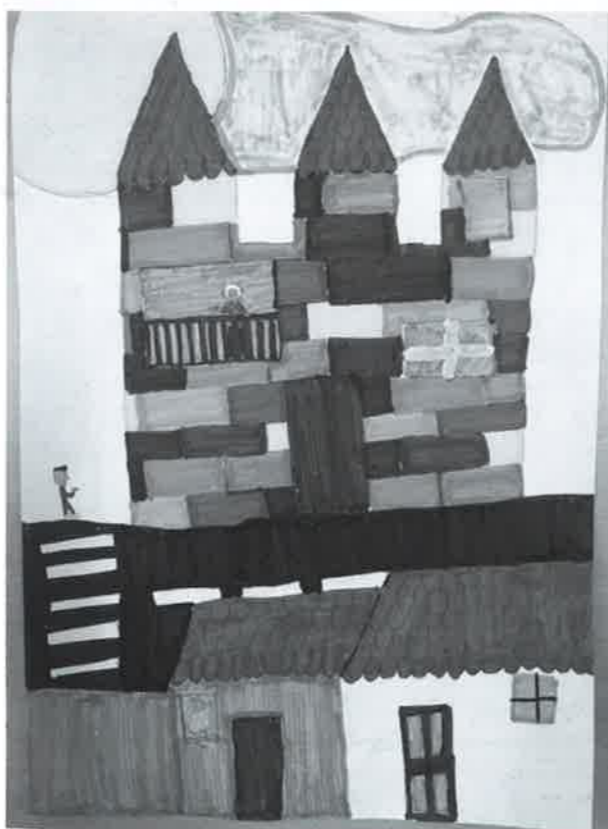
Млађи кошаркаши, у категорији 5. и 6. разред, освојили треће место на општинском такмичењу. На слици са наставником Милошем Гајићем.

МАЛИ ЉУБИТЕЉИ КЊИГА

ЧИТАМ, ПА ШТА?

Читам, па шта? је назив релативно новог такмичења у организацији Библиотеке града Београда, уз ангажовање библиотекара са Дечјег одељења. На основу дате литературе која је прописана за сваки узраст, од првог до осмог разреда, такмичари имају задатак да од октобра читају и цртају. Чита се и црта све до пролећа, а онда крећу такмичења, од фебруара, школско, општинско и градско. Нераскидива повезаност ликовног и књижевног изражавања све више добија на значају, што потврђује и ово такмичење. Борба библиотекара о подизању свести о важности читања, професора и свих људи који су својим професијама повезани са децом је велика. Никада се није мање читало, а никада читање није било толико важно. Увек има изузетака, има их и међу нама. То су они ученици који препознају праве вредности, тихо и полако иду ка својем циљу. И у маси, једног дана само се издвоје. На моје питање ко би учествовао у овом такмичењу, „три мудре главе“ су одлучиле да то ураде: Ивана Вукашин 4/5, Теодора Граовац 4/5 и Драгана Крунић 4/5. Морам да кажем да су оне и „стари“ такмичари Читалачке значке већ три године. Када сам поменула да је борба библиотекара за читање велика, не могу а да не поменем све учитеље који се сваки дан боре са обимним програмом, а времена је мало. Анализа једне песме захтева време, а камоли романа. Када добар учитељ добије добре ученике догоди се успех. Наше Ивана, Теодора и Драгана су дошле до градског такмичења, а у мају знамо коначне резултате. Сам назив такмичења је одговор на време у коме живимо, у преводу „Читам и не стидим се!“, а наше девојке нека се поносе својим успехом.

Библиотекарка
Ингрид Граовац

ГЕНЕРАЛНИ ПЛАСМАН ЗЕМУНСКИХ ОСНОВНИХ ШКОЛА
након одржаних општинских такмичења у току школске 2017/18. године

На основу постигнутих резултата из свих предмета из којих је организовано општинско такмичење према плану и програму Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Редни број	ОСНОВНА ШКОЛА	Физика	Страни језик	Биологија	Информатика и рачунарство	Хемија	Математика	Српски јез. и књижевност	Географија	Историја	ТИО	Саобраћај	Физичко васпитање	Шах	Ликовна култура	УКУПНО БОДОВА	ПЛАСМАН
1.	Светозар Милетић	3	12	27	27	3	45	6 51	17	19	21	6		5		242	1. место
2.	Светислав Голубовић Митраљета	4	10	23	23	5	14	8+6 20	21	11		3		27	6	181	2. место
3.	Бранко Радичевић	5	2	28	12	9	36	14+6 27	21	4	2	1		10	3	180	3. место
4.	Михајло Пупин	4	1	31	12	10	42	5+3 24	9	10	1			9	6	167	4. место
5.	Соња Маринковић	19	10	16	20	5	17	5 12	14	17		10		15		160	5. место
6.	Гаврило Принцип	8	4	15	17	11	26	+3 27	16	9	9	3		11		158	6. место
8.	Мајка Југовић	15	23	17	2	5	31	12	11	10	13			10		149	7. место
7.	Лазар Саватић	4	4	11	7	10	35	5+3 20	22	12				3		136	8. место
9.	Илија Бирчанин	8	4	12	21	7	24	5+3 16	27	4				2		133	9. место
10.	Раде Кончар	5	4	11	9	7	23	16	22	5		1		1	2	106	10. место
11.	Петар Кочић	5	2	15	0	1	26	3+3 19	9	8	1			4	6	102	11. место
12.	Сава Шумановић	0	0	28	1	3	24	7	16	9	3			2		93	12. место
13.	Станко Марић	0	1	10	23	4	2	15 8	20	7	1					89	13. место
14.	Бошко Палковљевић Пинки	0	1	3	9	0	5 10	8 20	4	1				3		64	14. место
15.	Горња Варош	2	1	18	0	4	9	8		5						51	15. место
16.	Коста Вујић						4	2								6	16. место
17.	Сутјеска	0			0	1	0	0						3		4	17. место

УСПЕХ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА (шк. 2017/18. год.)

Ред. бр.	Име и презиме	Општинско такмичење	Градско такмичење	Републичко такмичење	Име и презиме ментора
СРПСКИ ЈЕЗИК					
1.	Кристина Поповић	3. место	Пласман		Мирка Дабовић
2.	Ања Опачић	3. место			Мирка Дабовић
3.	Уна Крунић	3. место	Пласман		Мирка Дабовић
4.	Анђела Ного	2. место	Пласман		Мирка Дабовић
5.	Невена Јефремовић	3. место	Пласман		Мирка Дабовић
6.	Милица Јусуп	/	Пласман		Мирка Дабовић
7.	Тамара Грујић	1. место	Пласман		Татјана Стојановић
8.	Мина Раденковић	3. место	Пласман		Татјана Стојановић
9.	Сара Опачић	2. место	Пласман		Татјана Стојановић
10.	Немања Ђурић	3. место	Пласман		Татјана Стојановић
11.	Елена Милосављевић	3. место	Пласман		Татјана Стојановић
12.	Дамјан Ђурић	/	Пласман		Татјана Стојановић
13.	Саша Живковић	3. место			Бранислава Савић Облешчук
14.	Јован Шушовић	3. место			Бранислава Савић Облешчук
15.	Марија Кнежевић	3. место			Бранислава Савић Облешчук
16.	Анђелина Ђурић	3. место	Пласман		Недељка Димитријевић
17.	Анђела Шаљић	2. место	Пласман		Недељка Димитријевић
18.	Ања Деспенић	/	Пласман		Недељка Димитријевић
КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА					
1.	Уна Крунић	1. место	1. место	Пласман	Мирка Дабовић
2.	Анђела Ного	2. место	1. место	Пласман	Мирка Дабовић
3.	Невена Јефремовић	3. место	3. место		Мирка Дабовић
4.	Анђела Танкосић	2. место	2. место	Пласман	Мирка Дабовић
5.	Теодора Узелац	3. место			Мирка Дабовић
6.	Вања Вркљан	/	2. место	Пласман	Татјана Стојановић
7.	Григорије Пуача	/	3. место		Татјана Стојановић
ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК					
1.	Илија Шарац	2. место			Валерија Вујовић
2.	Андреја Чупковић	2. место	3. место	Пласман	Валерија Вујовић
3.	Теодора Милошевић	3. место			Валерија Вујовић
ФИЗИКА					
1.	Дамјан Ђурић	3. место			Мирјана Кураица
2.	Марко Делибашевић	3. место			Мирјана Кураица
3.	Вања Вркљан	3. место			Мирјана Кураица
4.	Александар Граовац	3. место			Дубравка Шојат
МУЗИЧКА КУЛТУРА					
1.	Хор	2. награда на Фестивалу хорова у Ваљево			Влатка Костић и Жарко Бунош

Ред. бр.	Име и презиме	Општинско такмичење	Градско такмичење	Републичко такмичење	Смотра/Конкурс	Име и презиме ментора
МАТЕМАТИКА						
1.	Никола Драгић			3. награда „Мислиша“		Јелена Шарац
2.	Мила Бачковић			Похвала „Мислиша“		Дуња Трајковић
3.	Вукашин Марчетић	2. место				Дуња Трајковић
4.	Алекса Нешић	3. место				Катарина Павловић
5.	Анастасија Алфировић			Похвала „Мислиша“		Јана Перић
6.	Димитрије Драгаш	3. место				Весна Вуковић
7.	Ивана Вукашин	1. место	3. место	Похвала „Мислиша“		Татјана Јефтић
8.	Ивана Петровић	2. место		Похвала „Мислиша“		Татјана Јефтић
9.	Душан Ранисав			Похвала „Мислиша“		Гордана Главаш
10.	Немања Ђурић	3. место				Драгана Пешић
11.	Александар Прерадовић	3. место				Милена Анђелковић
12.	Матија Караклић	2. место				Милена Анђелковић
13.	Лазар Шкрбић	3. место	Похвала			Драгана Пешић
14.	Дамјан Ђурић	Похвала „Дописна математичка олимпијада“		3. награда „Мислиша“		Александра Даниловић

ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК						
1.	Илија Шарац	2. место	3. место	Пласман		Мирјана Новаковић
2.	Андреја Чупковић	2. место				Мирјана Новаковић
3.	Михајло Шарац	3. место				Мирјана Новаковић

ХЕМИЈА						
1.	Анђела Шалић	3. место				Снежана Алимпић
2.	Теодора Узелац	3. место				Снежана Алимпић
3.	Стефан Маринковић	3. место				Снежана Алимпић
4.	Анђела Ного	3. место				Снежана Алимпић
5.	Матеја Шијаковић	3. место				Снежана Алимпић
6.	Милица Поповић	3. место				Снежана Алимпић

БИОЛОГИЈА						
1.	Вања Вркљан	1. место	3. место			Весна Васић
2.	Ања Деспенић	2. место	3. место			Весна Васић
3.	Анђела Шалић	3. место				Весна Васић
4.	Григорије Пуача	3. место				Весна Васић
5.	Милица Крчак	3. место				Младенка Јелић
6.	Вид Крунић	3. место				Младенка Јелић
7.	Александар Граовац	1. место	3. место			Младенка Јелић
8.	Уна Крунић	1. место	1. место	Пласман		Младенка Јелић
9.	Невена Јефремовић	1. место	3. место			Младенка Јелић
10.	Анђела Ного	1. место	2. место			Младенка Јелић
11.	Милана Риђошић	3. место				Младенка Јелић

ГЕОГРАФИЈА						
1.	Анђела Ного	1. место				Марија Гавриловић
2.	Уна Крунић	1. место				Марија Гавриловић
3.	Александар Граовац	1. место				Марија Гавриловић
4.	Бошко Милошевић	1. место				Марија Гавриловић
5.	Матеја Шијаковић	1. место				Марија Гавриловић
6.	Анђела Шалић	1. место				Олгица Станојевић
7.	Михајло Шарац	2. место				Олгица Станојевић
8.	Теодора Милетић	3. место				Олгица Станојевић

Ред. бр.	Име и презиме	Општинско такмичење	Градско такмичење	Републичко такмичење	Смотра/Конкурс	Име и презиме ментора
ИСТОРИЈА						
1.	Владимир Суботић	2. место				Весна Тишма
2.	Мина Раденковић	2. место				Весна Тишма
3.	Петар Крвајић	3. место				Весна Тишма
4.	Алекса Арсић	2. место				Љиљана Комазец
5.	Алекса Бојанић	3. место				Љиљана Комазец
6.	Павле Граовац	3. место				Љиљана Комазец
7.	Милица Марјановић	2. место				Љиљана Комазец

САОБРАЋАЈ („Б“ и „Ц“ КАТЕГОРИЈА)						
1.	Милош Марјановић	3. место				Божица Самарџија
2.	Лена Добричић	3. место				Божица Самарџија
3.	Лазар Личина	3. место				Божица Самарџија
4.	Марија Рађеновић	3. место				Божица Самарџија
5.	Огњен Чакиран	3. место				Драгана Косановић
6.	Огњен Милошевић	3. место				Драгана Косановић
7.	Милана Риђошић	3. место				Драгана Косановић
8.	Милош Богдановић	3. место				Драгана Косановић
9.	Милица Поповић	3. место				Драгана Косановић
10.	Павле Граовац	3. место				Драгана Косановић
11.	Анђела Арамбашић	3. место				Драгана Косановић
12.	Милица Балић	3. место				Драгана Косановић

ЛИКОВНА КУЛТУРА						
1.	Ц ₄	Захвалница „Наш херој који је храбар као Фердинанд“				Татјана Бабић
2.	Ш ₃	Захвалница „Наш херој који је храбар као Фердинанд“				Катарина Павловић
3.	Григорије Пуача	Награда за најбољи цртеж				Михајло Цветковић
4.	Григорије Пуача	1. место				Михајло Цветковић
5.	Андреа Ковачевић	1. место				Михајло Цветковић

ИНФОРМАТИКА И РАЧУНАРСТВО						
1.	Влада Акић	1. место, презентација				Теодора Савић
2.	Бојан Рађеновић	1. место, презентација				Теодора Савић
3.	Марко Царић	1. место, филм				Теодора Савић
4.	Немања Станојевић	2. место, филм				Теодора Савић
5.	Бошко Милошевић	1. место, презентација				Теодора Савић
6.	Милица Поповић	1. место, филм				Теодора Савић
7.	Лазар Филиповић	1. место, филм				Теодора Савић
8.	Теодора Узелац	1. место, презентација				Теодора Савић
9.	Никола Кокотовић	Похвала, програмирање	Пласман			Теодора Савић
10.	Матија Караклић	Похвала, програмирање	Пласман			Теодора Савић
11.	Лазар Филиповић			Програмер јуниор-финале		Теодора Савић
12.	Теодора Узелац	Програмер јуниор-финале				Теодора Савић

ШАХ						
1.	Милица Бранковић	3. место				Јана Перић
2.	Ивана Гаврап	2. место				Јана Перић
3.	Петар Јоцев	Учесће на општинском такмичењу				Весна Пантовић
4.	Николина Рнић	Пласман на државно				Горанка Дерета
5.	Лазар Кантар	1. место				Биљана Поповић
6.	Мила Ђурић	Пласман на државно				Биљана Поповић
7.	Ивана Вукашин	3. место	Пласман на државно			Татјана Јефтић
8.	Ивана Петровић	2. место	3. место			Татјана Јефтић
9.	Мина Раденковић	2. место	1. место	Пласман		Милош Гајић

„ЧИТАМ, ПА ШТА“						
1.	Ивана Вукашин	Представнице Општине Земун на градском такмичењу				Ингрид Граорац, Татјана Јефтић
2.	Теодора Граовац					
3.	Драгана Крунић					

СПОРТ – РЕЗУЛТАТИ СА ТАКМИЧЕЊА У ТОКУ ШКОЛСКЕ 2017/18. ГОДИНЕ

	Презиме и име ученика/це	Спорт / дисциплина	Општинско такм.	Градско т.
АТЛЕТИКА				
1.	Мацура Ана VIII ₁	100m	2. место	
2.	Риђошић Милана VII ₃	300m	2. место	
3.	Опачић Марко VIII ₁	кугла	3. место	
4.	Вученовић Спасоје VIII ₄	100m	3. место	
5.	Петровић Петар VI ₁	100m	2. место	
6.	Рађеновић Милан VI ₂	300m	1. место	
7.	Стојисављевић Данијел V ₁	Скок увис	2. место	
8.	Зукановић Гојко VI ₅	кугла	2. место	
9.	Ерцег Ања IV ₃	Бацање вартекса	1. место	2. место
10.	Миловић Андреј IV ₂	Бацање вартекса	1. место	3. место
11.	Ђурчић Страхиња IV ₂	60m	1. место	3. место
12.	Јевђић Василије IV ₁	Скок удаљ	3. место	
13.	Милачић Сташа IV ₁	60m	3. место	
14.	Вукашин Ивана IV ₅	Скок удаљ	3. место	
ЕКИПНО				
15.	V и VI разред (дечаци)	Фудбал	1. место	1. место
16.	VII и VIII разред (дечаци)	Рукомет	1. место	4. место
17.	VII и VIII разред (девојчице)	Рукомет	2. место	
18.	V и VI разред (девојчице)	Рукомет	1. место	
19.	V и VI разред (дечаци)	Кошарка	3. место	
20.	VII и VIII разред (дечаци)	Кошарка	3. место	

4-1, учитељица Весна Вуковић,

ОШ "СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ
МИТРАЉЕТА"

4-2 учитељица Марина Мркојевић

4-3 учитељица Зорица Бура

4-4 учитељица Весна Пантовић

4-5 учитељица Татјана Јефтић

ЧЕСТИТА МОДЕ!

8-1 разредна Мирјана Новаковић

8-2 разредна Олгица Станојевић

8-3 разредна Валерија Вујовић

8-4 разредна Данијела Толимир

8-5 разредна Весна Тишма

2017/18.

БР. 11

45 МИНУТА

ОШ "СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ МИТРАЉЕТА"